

Акценти

ПРОФЕСИОНАЛНОТО ОБРАЗОВАНИЕ - ОБЩА ГРИЖА

220 млн. лв. ще бъде директната подкрепа за професионалното образование във всички сектори

за висшето образование проф. Костадин Костадинов. Той участва в третата дискусия от националната кампания „Да! На българската икономика“, която се проведе в Стара Загора.

За целта в Министерството на образованието, младежта и науката се създава нова дирекция „Професионално образование“. Тези средства са по специалната европейска програма "Наука и интелигентен растеж", която е част от голямата европейска програма „Научна инфраструктура“.

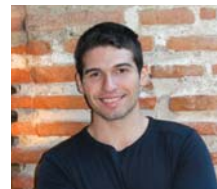
Това съобщи зам.-министърът на образованието и науката и ресорен отговорник

Продължава на стр. 4

В БРОЯ ЧЕТЕТЕ:

на стр. 5

Арсеналска гордост
Огнян
Нечовешкият оптимист

на стр. 7

Красимир Дамянов:
Не е страшно,
че сме паднали

ПАК СА ПЪРВИ АРСЕНАЛСКИТЕ ТАНЦОРИ

Детско-юношеският фолклорен танцов състав „Арсенал“ при Дома на културата „Арсенал“ с художествен ръководител Ваня Минчева се завърна с първо място от участието си в танцовия фестивал-конкурс „Надиграване в Чирпан“. Над 20 колектива, разпределени в три възрастови категории - до 14 г., до 20 и над 20-годишни, участваха в националната надпревара.

Организаторите от НЧ „Пейо Крачолов Яворов“ връчиха и

предметна награда на малките арсеналски танцьори – видеокамера. Участието във фестивала е последното събитие от творческия сезон за младите изпълнители на български народни танци. За вълнуваща лятна изjava ще се готви ДЮФТС „Арсенал“: през август концертният състав на голямата възрастова група ще участва във фестивала „Орфей пее с морето“ в гр. Приморско.

„Трибуна Арсенал“

ДВА НОВИ ПАМЕТНИКА ЩЕ КРАСЯТ ЕНИНА

Изграждането на два паметника за символа на българската история и култура ще финансира в родното си село Енина меценатът и бизнесмен Добромир Гущеров.

Кметът на селото Веселин Андреев е депозирал докладна записка до Общинския съвет на Казанлък и до кмета на общината Галина Стоянова, придружена с подписка от 62-ма видни енинци, в която се иска разрешение за изграждането на два паметника на различни места в селото.

Единият паметник е на Енинския апостол – най-известният и най-стар български ръкопис от 11 век, открит по нашите земи. Енинският апостол е и най-старият книжовен, Кирилски паметник. Вторият паметник, който енинци искат за селото си, е на друг национален символ, известен в света - Бай Ганьо. В исканото предложение той ще е на магаре.

Двата паметника, според внесените в местния парламент на Казанлък книги, ще се разположат на две важни за Енина и гостите на селото места: паметникът на Енинския апостол - в центъра на селото, а Бай Ганьо на магарето - на мястото на някогашното кафене в известната по онова време Черда Махала, където са се събирали енинските политикани и видни чорбаджии.

Паметникът на Енинския апостол ще тежи около 4 тона, ще бъде изграден изцяло от мрамор и ще изобразява Свети Кирил с Енинския апостол в ръка. Вторият паметник – Бай Ганьо на магарето, ще е още по-тежък - близо 6 тона, и ще е висок почти 3 метра, от които близо 1,20 метра бетонов постамент.

Продължава на стр. 6

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев.

Редколегия: Деляна Бобева - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Първолета Петкова, Мария Пискова, Миран Маденджиян, Венко Юнаков.

Със съдействието на КНСБ и КТ "Подкрепа" в "Арсенал" АД.

НОВИЯТ ПОРТАЛ НА КАЗАНЛЪК И РЕГИОНА

ZAKAZANLAK.BG

Обективната журналистика си има нов дом

Екшефът на Военното представителство полковник Атанасов:

“АРСЕНАЛ“ Е АКАДЕМИЯ!

Той е полковник. От истинските. В подреденото сиво на косите му личи онова благородно достойнство, присъщо само на висшите офицери. За които сме чели, слушали..., каквито все по-малко познаваме. Защото са на привършване. Идеалите, край които е конструиран животът им, стоят някак демодне в днешното меркантилно време... - днес идеалите за чест, справедливост, та дори – и великодушното мъжество, мечтата на всяка жена, стават все по-редки - като изчезващи природни изкопаеми. Но срещата с полковник Коста Атанасов веднага подсказва: той ги има.

Не, това не е среща с един човек под пагон, шампиран с ироничното "Строг, но справедлив!". Вярно е, че линията на биографията му е редица, нанизана в малки и по-големи битки за справедливост, но строгостта, заради самата строгост, е далеч от личните му принципи. Полковник Атанасов е човек на небето. Авиатор. Ръководител, в чийто маниер белее елегантността на офицерска ръкавица.

Офицерът от Узунджово напуска армията със съзли на очи. Истински съзли – на радост от полученото признание за службата, която приключва с награда. 1971-ва е. Зад гърба остават десетки, че и стотици изпитания над земята, тревогата за момчетата горе, ужасът на смъртта в небето. Пред очите му загива не един пилот. Някои изгарят без остатък в облаците, други изчезват безследно в морето... Коста Атанасов и сега преживява тези загуби като лична трагедия. С мъката на онези съпруги и деца, които още на другия ден след подобни инциденти били откарвани неизвистено къде, все едно никога не ги е имало в офицерските блокове на Узунджово. Имал лошия „късмет“ още в първите си три месеца в елитното поделение да преживее три пъти такава смърт. Косите му побеляват за една нощ. „За всичко ни бяха подготвили в елитното военно училище на Долна Митрополия, само не и за това...“, казва дипломираният специалист по въоръжението на самолета. Гражданската му специалност от ВВВУ „Георги Бенковски“ е електроинженер. Но и след напускането на армията инженерът по ел. обзавеждане остава свързан с оръжието. В „Арсенал“. Тук го посреща полковник Пеев. В Пиротехна са първите му уроци по военна приемка на специалната продукция. 23 години по-късно, отнесен от „вълната“ на уволненията на военния министър Луджев, шефът на Военното представителство на „Арсенал“ Коста Атанасов си отива от службата с лична база данни от знания и умения, които покриват целия спектър на оръжейното производство. „Военното производство е възможно само с високо качество, а това означава: безотказна стрелба на оръжието, точно биене и безопасност за човека, който борави с него“, споделя тайната на професионалния полковникът, ръководил 20 офицери, трима сержанти и още стотина инспектори в тази структура в „Арсенал“, контролираща пуската на оръжейната продукция с цялата отговорност на тази работа, която тогава била организирана като част от Министерството на отбраната. Организацията на контрола по качеството в този сектор е „желязна“: работник – цехови производствени контроли – ОТК на ниво цех – ЦОК – военни представители. Качеството се постига само със строг многостепенен контрол, обяснява Атанасов. Отговорността на хората, които той ръководи от 1989-та до 1994-та, е последната, най-тежката. Имен-

но тези хора решават кое оръжие е абсолютно годно за пазара, кое се бракува и кое се връща за доработка с цел постигане на изискуемите по технология показатели за приемка. Решението, какво да се пусне и какво – не, идваше

на опасностите от човешки жертви заради лошо качество на оръжието в името на плана шефът на арсеналските военни представители няма малко как да каже. Отстоявал този принцип и се прочул с това сред шефовете си в София така, че веднъж доказал

започва още на входа, обяснява той. Плътният входящ контрол тръгва още при доставката на материалите, където компромисите са забранени. Контролът продължава по работни места и цехове и всички заводи. Работници, ОТК, началник-смени и

тази отговорна работа. Влизнато на човек от военните представители в смесени комисии по рационализации създавало риск от „затваряне на очите“ при прокарването на нови технологии, вкарващи качеството и безопасността на оръжието в лапите на ламтежа за повече бройки. Повечето бройки се искали от началниците на цехове, които пък изпълнявали заповеди на директорите, а те – на Градския комитет на БКП. Полк. Атанасов не крие гордостта си от борбата и победите на тези порочни практики, защото неговите спечелени битки се измерват в спасени човешки животи. „Натискали са ни дори да подписваме неприятели продукция“, помни той. За неспециалиста е трудно да изброи безкрайните и фини замервания, милиони замервания, които като краен резултат дават онова качество на казанлъшкото оръжие, което го прави предпочитано пред всякакви други аналози с марката „Калашников“. Майсторлъкът в занаята на военния приемчик полковникът открива в уменията да се гледа на автомата, картчаницата, гаубицата и прочие изделия, като на жив организъм, като цяло, което живее в синхрон между отделните си части, някои от които може да не е в параметрите на пълни сто процента, но в „организма“ на оръжието да пасне отлично с друга, която също не е абсолютно идеална. Затова той обяснява тайната на занаята така: „Оръжейното производство е да сглобиш с неотговарящи детайли отговарящо на стандартите изделие“. Това става само с мисъл и майсторлък, категоричен и опитният военен представител, един от броящите се „на пръсти“ инженери, които познават абсолютно, абсолютно всяко арсеналско специално изделие, при това – в неговите детайли. Това обаче не значи, че цялата работа по приемката шефът на тази структура е вършил сам. Напротив: „Доверявал съм се и съм се опирал на компетентността на всички наши специалисти, без тях нищо не можеше да стане качествено“, непременно държи да сподели полк. Атанасов. „Винаги исках да имам пълното доверие на своите офицери! Там, при тях бе бойното поле. Иначе нямаше да мога да спя“.

Диана Рамналиева

Продължение в следващия брой 110 на „Трибуна Арсенал“

Полковник Атанасов в работното си ежедневие

свъместно, обяснява специалистът по качеството. Военното представителство, ОТК, Технологичният отдел и Конструктивният отдел, че дори и главният инженер, си поделят отговорността при пуската. Полк. Атанасов признава, че най-големи проблеми в работата е имал в случаите на оказан натиск отстрана на директори, партийни секретари и служители на Държавна сигурност. В годините на социализма, когато Планът е Закон, който не подлежи на коментар, качеството често изпадало в риск да се превърне в жертва на високите темпове на производството за количество. В оръжейния бранш обаче превесът на количеството над качеството за офицера от авиацията си остава недопустим компромис. Той никога не го прави, дори когато това му струва ожесточени битки с началствата до най-високо ниво. Включително – министерско. „Директорите са само „гонят камшика“, усмихва се многосмислено Атанасов, когато си спомня повикванията по разни „високи“ кабинети, където отговорът винаги трябва да бъде „Да!“. Но „Да!“

правотата си с фактите на инженерните изчисления, а не с голи думи, той си спечелил име на специалист, чието мнение не се оспорва, а тежи. Структурата на военните представителства вече не съществува. След 2000-та година те са закрити. Тяжната дейност се регламентирала с документи, в които отбранителното министерство, МВР и Министерството на външната търговия разписвали точно и подробно правата и задълженията на хората, работещи в тази структура. „Училище за военни представители няма, хората идваха от армията и цялата дейност се извършваше на база три листа инструкции“, обяснява бившият шеф на арсеналското ВП. Той защитавал своите подчинени „от всяка атака“. Преди всичко, с компетентност. „В „Арсенал“ се научих да бъда физик, химик... „Арсенал“ беше за мен Академия с главни букви – имаше прекрасни специалисти, отлични звена, образцова лаборатория, известна в цялата страна с точността на изследванията и анализите си, на които можеше да се разчита. Работехме с пълно доверие“, казва Коста Атанасов. Строгий контрол в оръжейницата на Казанлък

началник-цехове, инспектори по качеството... Военни представители има във всеки цех. В зависимост от обема – от един до пет. Военните представители мерят показателите още на място в производството и, ако има пропуски – връщат за корекции. Произведеното оръжие се „разстрелва“ по функция, по периоди на групираност и по точност на боя. Бракът се пресова. Наглед „лесното“ справяне с производството на оръжие от десетките хиляди арсеналци офицерът обяснява и с удобствата на руските технологии: „Да не забравяме, че изделията са така разработени, че да могат в екстремни ситуации на война, при липса на мъже, да бъдат произведени от жени и деца“, припомня той. Преди да стане шеф на военните представители, полк. Атанасов бил заместник на началника на структурата – полковник Драгански. Две години е работил и в Министерството на отбраната като зам.-началник Управление „Доставки и поръчки“. Големи бели в работата на военните представители докарвали опитите на производствениците да включват хората под пагон в групи по рационализации, описва офицерът една от клопките в

БОГОЛЮБИВ ЖЕСТ НА ЕКСПЕРТИТЕ

Изключителен боголюбив жест сториха представителите на групата „Експерти за Казанлък“ от местния Общински съвет. По повод 150-тата

Освен тези полилеи, със средства на Експертите са закупени и нови 7 храмови икони, посветени на различни светци и църковни празници:

Един от новите полилеи

годишнина от създаването на църквата „Свети пророк Илия“ в Куленската махала те дариха 15 хиляди лева свои средства за закупуване на 7 църковни полилея за обновяване на църковната утвар. Досегашната е на повече от 105 години и тя ще бъде дарена на други по-малки и стари черкви в енорията.

Новите полилеи са огромни, със специално изработена църковна орнаментика по тях, и са произведени в специализиран завод в Украйна. 170 са само лампите, които са на 7-те полилея и придават нов блясък на църквата. Те вече красят храма „Свети пророк Илия“, който на 19-ти юли с тържествена Света литургия ще положи началото на големите чествания за 150-тата си годишнина.

На 20-ти юли е храмовият празник на църквата, денят на Свети пророк Илия.

сред тях са Въведение Богородично, Възкресение Христово, Благовещение и други.

Това е поредният дарителски жест, направен от представителите на „Експерти за Казанлък“ в последните няколко месеца. От храмовата управа и църковното настоятелство благодарят за боголюбивия жест и се надяват той да бъде пример и за други хора с отношение към църковните дела - за опазване на църковното културно-историческо наследство на Казанлък. Желаетелите да оставят своя лепта за обновяването на църковната утвар в църквата „Свети пророк Илия“ могат да направят това, като дарят средства или директно закупят отделни елементи от новата утвар. Всеки, който желае да помогне, може да намери по-подробна информация при храмовия престоятел.

„Трибуна Арсенал“

Хити бърдей

Вдъня, когато най-свободните по дух хора посрещат слънчевия изгрев на морето с чаши бира и съратник по душа под ръка. Когато „Юрая хийп“ не са просто група и една песен, а житейска Библия на поне 2 поколения.

Когато слънцето целува морето, се е случило нещо прекрасно: Родил се е виден представител на Математическата гимназия в Казанлък, на групата от професионалисти в града, наречена „Експерти за Казанлък“,

незаменима бойна единица на „Арсенал“ АД, лобист и радетел за реализирането на стипендиантската програма на „Арсенал“ и ненадминат тенисист от кортовете на Казанлък, тачен и ценен руски зеп.

Няма нужда от много жокери, защото цялото това пъстро богатство има едно име **Владимир Чучумишев.**

За протокола: инженер **Владимир Йорданов Чучумишев**, ръководител на отдел „Техническо развитие“ на „Арсенал“ АД в Казанлък.

Клюката донася, че поради всестранно развитата личност на рожденика, тържеството е било малък национален празник, не само в голямата фирма, а и на стадион „Севтополис“, и на още куп тенис-кортове по света и у нас.

Ако тези дни в града са чути топовни салюти и гърмежи, по тази причина ще да са. **Който се е сетил, го е поздравил и благословил!**

Който не - нека стори това сега!

Амин!

ОБЯВА

„АРСЕНАЛ“ АД гр. Казанлък обявява търг с тайно наддаване за продажба на следните недвижими имоти:

- Туристическа база село Ясеново** /Община Казанлък/ - земя 2 005 кв м и сграда с разгърнатата застроена площ 929 кв м
Началната тръжна цена на обекта е 383 000 лв;
- Приемна „Тюлбето“** /парк „Тюлбето“ гр. Казанлък/ - земя 700 кв м и сграда с разгърнатата застроена площ 804 кв м.
Началната тръжна цена на обекта е 602 000 лв.

Желаетелите да участват в търга следва да закупят тръжна документация за обекта, за който ще участват. Цената на тръжната документация е 120 лв /в т.ч. ДДС/ за всеки недвижим имот.

Тръжната документация се закупува в срок до 24.07.2015 г. от касата на „Арсенал“ АД гр. Казанлък, ул. „Розова долина“ № 100

тел. на касата: **0431/ 6 38 18; 7 36 26** /лично или от упълномощен с нотариално заверено пълномощно представител на фирмата/лицето, което ще участва в търга.

Търгът с тайно наддаване ще се проведе на 29.07.2015 г.

За повече информация - тел. 0431/ 6 33 23 - Я. Костадинов, директор ФИ на „Арсенал“ АД.

Възможност за развитие!

Шанс за добрите и талантливите!

Това предлага мениджърският екип на Завод 5 в „Арсенал“ АД.

Добра работа, с възможности за индивидуално договаряне на работната заплата, възможности за кариерно развитие и допълнителни квалификации.

Свободни работни позиции за:

- **висшисти - машинни инженери, с опция за ръководни кадри;**
- **началник-цехове;**
- **настройчици на машини с ЦПУ.**

Условието е кандидатите да имат завършено техническо образование - висше или средно, както и професионален опит.

Повече информация в отдел „Кадри“ на „Арсенал“ АД или на телефони: **0431/ 631 33, 5 77 47.**

Пакет документи за кандидатстване за свободните позиции могат да се получат от гише „Пропуски“ - централен портал на „Арсенал“, гр. Казанлък, бул. „Розова долина“ 100.

УВАЖАЕМИ СЪГРАЖДАНИ, СКЪПИ ВЪЗПИТАНИЦИ НА ПМГ „НИКОЛА ОБРЕШКОВ“!

Обръщаме се към вас в момент на изпитание за училището ни. Знаем колко много означава то за нас, колко много житейски пътища са свързани с него през годините. Винаги ни е ръководел стремежът ни да бъдем мярка за висок професионализъм, за добре свършена работа и за постигнати резултати. Затова вярваме, че всеки, който има възможност, ще помогне със средства за бързото възстановяване на ПМГ „Никола Обрешков“.

Уверяваме ви, че продължаваме да работим и при тези тежки условия и че няма да позволим те да повлияят на качеството на нашата работа. Готови сме да посрещнем всички предизвикателства, имаме сили да се справим с всеки възникнал проблем. За нас продължава да бъде първостепенна грижа всеки ученик, неговото обучение и възпитание, защото знаем, че това е нашата мисия.

Даренията за училището могат да бъдат предоставени на сметката на Училищното настоятелство. Гарантираме, че всеки дарен лев ще бъде използван рационално, за да е възможно училището ни отново да има своя сграда.

Банков сметка на СНЦ - Училищно настоятелство - ПМГ „Никола Обрешков“, Казанлък: Общинска банка АД, клон Казанлък

BIC: SOMBBGSF
IBAN: BG86 SOMB 9130 1058 757301

Училищно настоятелство на ПМГ „Никола Обрешков“, гр. Казанлък
Красимир Дамянов, директор ПМГ „Никола Обрешков“
член на групата „Експерти за Казанлък“

Продължение от стр. 1

ПРОФЕСИОНАЛНОТО ОБРАЗОВАНИЕ...

Професорът, който е от Казанлък и има специален афинитет към града и развитието на професионалното образование, съобщава също, че се предвижда магистърските програми във висшето образование да бъдат задължени и със 100 дни професионален стаж в индустрията, като бизнесът е този, който ще осигурява съответните места на базата на публично-частното партньорство. Идеята е да се създават и съвместни центрове между висшето и средните училища в България. Вече е факт първото такова публично-частно партньорство за обучение на кадри във водния сектор, в сферата на експлоатацията на водните съоръжения.

В националната дискусия участваха, освен ресорния зам.-просветен министър, министърът на регионалното развитие и благоустройството Лиляна Павлова, зам.-министърът на труда и социалната политика Зорница Русинова, изпълнителният директор на Камарата на строителите в България Иван Бойков, председателят на Българския форум за транспортна инфраструктура и председател на „Трейс Груп“ проф. д-р инж. Николай Михайлов, представители на различни институции, кметове на общини, представители на бизнеса. Сред участниците бяха кметът на Казанлък Галина Стоянова и инж. Владимир Чучумишев - представител на „Арсенал“ АД. Чучумишев е координатор на специалната стажантска програма на фирмата и програмата за следдипломна квалификация и преквалификация.

В хода на дискусиите представителите на бизнеса очертаха проблемите, с които се сблъскват при намирането на качествени кадри за изпълнението на различни професионални задачи, като предложиха гъвкави и работещи в другите страни форми на сътрудничество между бизнеса и образованието, съобразени и с българската специфика на пазара, както на труда, така и в образователния сектор.

Бизнесът да се върне в средното образование с конкретни учебни предмети и практики, като нормативно

в средното професионално образование се заложи 40% професионална подготовка в професията

на място, на конкретно работно място, в условия, близки до работната среда, бе темата в дискусиата на проф. Николай Михайлов. Според него, това е „крещяща нужда, която в момента обаче не се случва“. За целта е нужна и специална мотивировка, както на младежите, така и на родителите, заяви още той.

Сериозният и изключително тревожен дефицит на качествени кадри за нуждите на икономиката и по-специално на машиностроенето - традиционен отрасъл и с добре работещи фирми в Казанлък, принуждава големите работодатели да търсят кадри от други райони в страната. Пример за това е най-голямата фирма в района - „Арсенал“ АД, която само за година назначи повече от 1500 нови работници. Заради липсата на подготвени кадри обаче, бе принуден да търси работници от Смолянско и Северозападна България, каза в изказването си на форума кметът на Казанлък Галина Стоянова. Тя говори и за дисбаланс по отношение на предлаганите специалности в професионалните гимназии и практическите нужди на фирмите. Стоянова препоръчва на

представителите на държавните институции да се мисли в посока промяна на принципа на финансиране на средните училища, като вместо „да се гони брой ученици“, примамвани с атрактивни на пръв поглед специалности заради делегираните бюджети, които плащат на брой ученици, да се поощрява качеството на образованието.

Професионалните училища да се превърнат практически в колежи, бе препоръката на кмета на Казанлък Галина Стоянова.

За пример даде казанлъшката професионална гимназия, в чието име дори не присъства нейната професионална ориентация в посока машиностроене и хидравлика.

3 000 са фирмите в община Казанлък и голяма част от тях изпитват сериозни затруднения в намирането на кадри с конкретни професионални умения, допълни тя.

Министерството на образованието, младежта и науката се опитва скоростно и адекватно да отговори на нуждите на българската икономика и индустрия в тази посока, като за целта разкрива нова дирекция „Професионално образование“. Това каза в отговор на многобройните изказвания и препоръки на бизнеса зам.-министърът на образованието и ресорен отговорник за висшето образование в МОМН проф. Костадин Костадинов. Целта на новата дирекция е да осъществява, координира и работи за развитието на тристранното сътрудничество между министерството, бизнеса и местната власт.

Третата национална дискусия от кампанията „Да! На българската икономика“ тази година бе посветена на възможностите за публично-частно партньорство в инфраструктурата и професионалното обучение. Тя се организира от 3 национални ежедневника - „Стандарт“, „Преса“ и „Строител“, Конфедерацията на работодателите и индустриалците в България /КРИБ/ и Камарата на строителите. Тазгодишното издание на кампанията стартира през април. Първите два панела на националната дискусия бяха посветени на държавната стратегия за подпомагане на качествено и иновативно производство в България и на проблема с осигуряването на добре подготвени кадри за българската икономика. Вече са факт и първите резултати от тези съвместни дискусии между държавата, бизнеса и местните власти: постигнато е съгласие между индустрията и държавното управление за 13 стъпки, с които да бъде постигнат растеж на икономиката. По време на първия форум премиерът Бойко Борисов пое ангажимент за по-евтин ток за бизнеса чрез връщане на добавката за зелена енергия в тока за износ и ден по-късно правителството предприе необходимите стъпки за това. Проблемът за липсата на специализирани и добре подготвени кадри за икономиката е съпътстващ проблем на всички дискусии до момента. Факт, който наложи провеждането на специалната трета дискусия от националния форум, посветен на наболелите проблеми за финансирането на инфраструктурните проекти и професионалното обучение с пари, както от европрограми, така и с възможностите за публично-частно партньорство.

На форума в Стара Загора министърът на регионалното развитие Лиляна Павлова посочи, че голяма част от ресурса на ОП „Регионално развитие“ 2014-2020 ще бъде предназначен за публично-частно партньорство. С 380 млн. лв. ще бъдат създадени фондове за това.

Деляна Бобева

До 17 юли в залата на Информационния център на ул. „Искра“ 4 - авторска изложба на Румелия Гочева.

До 20-ти август в залите на ИМ „Искра“ - две изложби на златните съкровища на Плевен и Къпиновското съкровище.

До 20-ти юли в Паметника на свободата на връх Шипка - изложба, посветена на 175-тата годишнина от рождението на Хаджи Димитър и Стефан Караджа.

11-ти юли, парк „Розариум“ - 19 часа - „Летни звуци в парка“ - концерт на открито. Концертите са всяка събота, като се редуват местата с парк „Тюлбето“ - амфитеатърът зад Тракийската гробница.

18 юли - 10 часа - честване на 178-та годишнина от рождението на Васил Левски - пред паметника в кв. „Васил Левски“.

18 юли - 11,30 часа - връх Бузлуджа - тържествено отбелязване на 147-та годишнина от подвига на Хаджи Димитър и неговата чета.

НОВА ПРОГРАМА ЗА ОТБРАНА 2020?

Резервисти искат връщане на трудови войски

Програмата за развитие на отбранителните способности на въоръжените сили на Република България 2020 бе дискутирана в Казанлък. Срещата уважиха бивши кметове на града, работещи във фирми, произвеждащи спецпродукция, бивши военни, граждани. Програмата бе представена в Казанлък от парламентарния секретар на Министерството на отбраната Пламен Даракчиев, от бившия възнен министър и евроатлан-

тик №1 на България Соломон Паси и от Виолина Кехайова - младши експерт в звено „Инвестиции в отбраната“ на Министерството на отбраната.

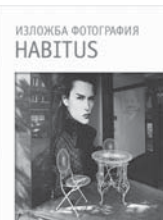
Тъй като на практика дискусия по темата не се получи, с изключение на едно-две баязливо изказани мнения, в хода на въпросите и отговорите се чува различни гласове, упрекващи плановите на МО за покупка на въоръжение от чужди фирми, основно американски и полски, което, по думите на присъстващите, е неедназначно, за сметка на друго, далеч по-ефективно. Министерските служители не дадоха задоволителен отговор на въпроса: защо от плановите за модернизация на армията ни и покупка на ново въоръжение са изключени българските фирми от ВПК. Това се отнася и за адекватността на предложенията на министерството.

Преди срещата с граждани на Казанлък дискусия бе проведена и с професионални войници от казанлъшкото поделение. Все още не е ясно колко точно ще струва новата техника на Министерството на отбраната за нуждите на армията ни. Стана ясно обаче, че за тази година няма предвидени суми за покупка и поръчка на ново въоръжение. Програмата тегърва ще се внася в Министерския съвет за разглеждане. Присъстващите на срещата малцина журналисти обаче разбраха, че близо 7 хиляди лева са средствата, които МО ще заплати на лекторите, които участват в обществените дискусии по въпроса. В сумите не влизат разходите за командировъчни и гориво.

„Върнете поне наполовина наборната армия и трудовите войски“, поискаха от чиновниците във военното министерство резервисти, присъстващи в залата.

Деляна Бобева

Иди и виж

ПЕТЪР БОЯДЖИЕВ
30 юли - 14 юли 2015

Първата си изложба в новия Музей на фотографията и визуалните изкуства в Казанлък откри казанлъчанинът Петър Бояджиев. Експозицията е под надслов *Habitus*.

Тя е поредното творческо предизвикателство на авангардния творец, който вече 3 години организира в родния си град, в рамките на Празника на розата, Международната изложба за съвременна малка графика - "Мини принт". В тазгодишното ѝ издание участваха 90 художници-графици от пет континента с над 200 свои графика.

Петър Бояджиев от години живее и работи в Канада.

Единственият в България Музей на фотографията и съвременните визуални изкуства се намира в сградата на Художествената галерия в Казанлък, северната част, ул. „Чудомир“.

До 23-ти юли „Шипкова къща“, тематична изложба „Рози“ на Вихрони Попнеделев.

Постоянна експозиция за розопроизводството и родът Шипкови.

ОГНЯН – НЕЧОВЕШКИЯТ ОПТИМИСТ

„Аз съм нечовешки оптимист!“

казва едно огнено момче, което определя себе си като „рожда на демокрацията“. Огнян е не само в името му, а във всичко, с което се захваща: „Виждам как нещата ми се случват, както съм си ги наумил. Просто знам, усещам, че аз ги определям“... Огнян Цветански си вярва. Много. Той е на 23. Но думите му звучат като казани от мъж на поне три по 23. Докато го слушаш, дори да не ти е работа, ти се прииска да си водиш записки. Той постоянно кове малки словесни пирончета. Обикновено такива пирончета забиват опитните мъже. При Огнян опитът идва бързо. И на големи порции: „От всяко нещо има полза. Дори неуспехите са полезен опит“. За трупането на опит отчасти е „виновна“ специалността му от университета – „Макроикономика“. Макроикономистите никога не гледат и не виждат само под носа си. Техният поглед е надълбоко, широко и надалеч. Огнян е избрал да учи в Пловдив точно това, именно заради многото и разнообразни знания в специалността, които дават в реалността повече шанс за развитие, възможност да бъдеш гъвкав, да се занимаваш с различни неща, с нещо друго, ако първото не ти потръгне на добре. „Гъвкавост и приложим опит“, е формулата на живота на Огнян. Арсеналец само от осем месеца, той вече се чувства у дома си тук. Младите хора, динамиката, успехът и перспективите го увличат. Намерил е всичко това в „Арсенал – 2000“. „Сам се пратих там“, радва се специалистът по продажби. Открил обаята за работа в JOBS и веднага решил, че ще вземат точно него. Нищо, че всички му казвали: „Едва ли ще приемат точно теб...“ Всъщност, Огнян специализирал в практиката на продажбите още преди да дойде в „Арсенал 2000“. Трупа опит като стажант в банки и агент в застраховането. Учи се да продава, което е труден урок. Доволен е от обучението по маркетинг, което е получил в тези бранш. Вече се чувства подготвен за неподви-

дени ситуации, минал е през такива. За него работата на „студени контакти“, с непознати клиенти, е лесно нещо. Максималист е: „Нещо – или

го правиш както трябва, или изобщо не го правиш“.

За да се изгради сам такъв, какъвто е, Огнян е положил специални усилия. Боледувал е често като малък, но различността, според него, може и да помага, вместо да пречи. „Не е лесно за едно дете при почерпка в училище да слага бонбона си в джоба“, но това не потиска Огнян, напротив – учи го да следва своите си потребности, да следва себе си, а не другите. При него определено е било от полза да спазва специален режим, да си налага определено поведение – „дори най-неприятните неща са обучение“, говори като психотерапевт младият Цветански. Чел е много: „Четенето помага“. Но не и безразборното четене и

не четенето единствено на учебници. „В българското образование могат да се видят странни неща“, коментира без ирония младият магистър по финансово-счетоводен мениджмънт. Дипломният изпит минал само преди седмица.

ка определено му помага сега в работата, в която се изисква да бъдеш много комуникативен. „Ако не можеш да презентираш себе си, какво друго би могъл да продаваш...?“, усмихва се Цветански. Човек трябва да се занимава с различни неща, скуката просто убива, ако всичко е монотонно. Затова Цветански се впуска в работата и изобщо – в целия си живот, като в едно приключение. Но – добре обмислено приключение, което носи и удоволствие, и конкретни ползи. Дори да загуби, той знае, че е за добро, непоправимият оптимист в него вярва: „Всичко при мен идва на по-късен етап, в по-добра форма...“. Знае още, че: „Понякога по-малкото е по-добре“. Този принцип от фитнеса Огнян прилага и другде. Но, ако говорим буквално за фитнес, той не крие добрата си спортна форма. Тя му и личи. Няма как, трябва всячески да си подготвен, защото:

България е джунгла, в която трябва да се оцелее

Огнян е наясно. И не вижда никаква драма в това. Камо ли – трагедия. Нещата, според него, са прости и ясни – всичко е тренировки, целенасоченост и воля, човек трябва да планира живота си. При това – навреме. „Защото...“ – като един мъж на 23 по три, Цветански заключава: „Животът е просто като игра на карти със само едно раздаване“ – ако не си внимателен, със сигурност ще пропуснеш добрите шансове. С тази амбиция и вяра в себе си, със спокойствието, че всяко зло е за добро, специалистът продажби от „Арсенал – 2000“ си върви през живота спокойно. Във фирмата са изцяло млади хора, колективът е много добре балансиран, доволен е Огнян – вторият мъж в екипа, в който повечето са жени. Женският състав никак не му пречи, в предишните му работи в застраховането и банките пак е било така. За Цветански балансът в колектива е нещо важно, разбрал е в практиката, че у нас трудно се работи в екип. Като изключение от общото лошо правило, „Арсенал – 2000“ искрено радва

младия специалист. „В момента това е отлична възможност за мен. Много съм доволен от възможността тук да работя по специалността, при това – творчески, защото при нас наистина има много такива моменти в работата“. Творчеството е нещо, към което Огнян има увлечение от малък. Странно за икономист, но – той пише. Дори е сигурен, че някога ще издаде книга. Реденето на думите по смислен и красив начин му помага да намери и момичето до себе си. Писал й. Дълго. 20 страници приказки, писани само за нея. И стихове... Девет месеца време минало в търсене на най-подходящите думи, за да доведе при себе си Стела. Красива, направо – прекрасна! Но Огнян и в това успява – просто при него отказ от онова, което иска, и онова, на което държи, няма. За да убеди момичето в сериозността и силата на чувства си, той изкарал даже няколко студени зимни вечери в търновска квартира, където се наложило да спи с шапка и ръкавици. Но – любовта топли... Затова сега времето за Стела, както и времето за другите близки хора, младежът не си пести: „За кого, освен за хората, които обичаш, си струва да отделяш време...?“ В споделяната с близките обич Огнян открива спокойствието. Цени го много, защото му е важно. Неспкойният му в работата дух у дома се укротява. Така балансът в живота му е пълен. Двете години със Стела нарича щастливо: „Неописуеми!“. Родителите: мама – санитарен инспектор в РИОКОЗ, и тате – специалист по сигурност, бивш военен, брат му – с три години по-голям, специалист по електроника, това е топлият тесен кръг на фамилията, в който спокойствието е вече намерено.

„В живота трябва да има балансът – ако ти липсва едно, откриваш друго. Но трябва и малко късмет... Вярвам, че не е случайно това, че сме тук... Има нещо!“, разсъждава на глас Огнян. Той не спира да планира, да обича, да вярва, че нещата ще му се случват така, както си ги мисли. Защото е: „Нечовешки оптимист!“.

Диана Рамналиева

Хроника

Първо място спечели кметът на Казанлък Галина Стоянова в месечното издание на конкурса за кметове „Кмет на месеца“, организиран от сайта Kmeta.bg. Отличнието за Стоянова е в категорията „Общини с население над 20 000 души“. Юнската интернет надпревара за кметовете бе на тема „Добра градска среда“.

Според сайта Kmeta.bg, съревнованието за челната позиция е било много оспорвано между кмета на община Казанлък Галина Стоянова и кмета на Севлиево д-р Иван Иванов. На финала Стоянова е спечелила с 11% повече от севлевския кмет. Третата позиция в юнската надпревара е за кмета на Карлово д-р Емил Кабаиванов.

„Причините“ за този резултат са мащабни проекти в община Казанлък по схема „Зелена и достъпна градска среда“, свързани с основна реконструкция на парковете „Розариум“ и „Тюлбето“. Със спестени ресурси от друга европейска програма се финансират 2 допълнителни обекта по схемата. Това са: изграждане на спортно игрище, детска площадка, площадка за фитнес на открито и асфалтиране на алеи по ул. „Бузулджа“ и изграждане на парк на ул. „Петко Д. Петков“. Детска и фитнес площадки, реконструирана алейна мрежа и нова растителност са новите придобивки за живеещите на улицата.

Нова спортна площадка с пързалки за байкове, скейтборди и изкуствени стени за катерене се изгражда и северно от Младежкия дом. Стойността на двата обекта е 867 879, 52 лв.

Засилен интерес към педагогическите специалности сред кандидат-студентите от община Казанлък регистрират в Центъра за кандидат-студентска подготовка в града. За разлика от времето допреди 3-4 години, когато почти нямаше желаещи да учат педагогически специалности или хуманитарни, тази година това е най-масовият избор на завършилите средното си образование. Предпочитаният университет за тази цел е Тракийският в Стара Загора, следван от Пловдивския университет. Икономическите специалности са следващите в предпочитанията на кандидат-студентите, а с най-малък интерес сред тях са инженерните профили. Спаднал сериозно е интересът и към специалността право.

В сравнение с предишните години, през тази е намалял и броят на самите кандидат-студенти. Тези, които се записват, предпочитат близки дистанции за висшето си образование, кандидатстват основно с оценки от матури или от предва-рителни изпити.

Продължава на стр. 6

Продължение от стр. 1

ДВА НОВИ ПАМЕТНИКА...

Изграждането на паметник на Бай Ганьо в Енина е стара мечта на местните жители, споделяна ревностно назад в годините и от виден местен експанкер заради факта, че прототипът на Бай Ганьо е бил местният розотърговец Ганьо Сомов.

Повод и вдъхновение за изграждането на паметник на Бай Ганьо местните жители са почерпили от литературната история: през тази година се навършват 120 години от написването на първия фейлетон за Бай Ганьо от Алеко Константинов.

По исканията на енинци трябва да се произнесе Общинският съвет на Казанлък на заседанието си на 9-ти юли.

Двата благотворителни жеста, със следа във времето за Енина, от страна на бизнесмена Добромир Гуцеров не са първите. В годините назад той е финансирал изграждането на скулпторите на друг местен символ - Яна Козарката, поставени на входовете на селото, подпомогнал е възстановяването на параклиса на Света Петка Българска, както и на емблематичната Часовникова кула в центъра на село Енина.

Деляна Бобева

Бел. авт. Предложенията за изграждането на двата паметника бяха дискутирани след редакционното приключване на този брой на вестник „Трибуна Арсенал“. За крайното решение на градските старейшини ще ви информираме в следващия брой на вестника.

Продължение от стр. 7

Красимир Дамянов, директор на Математическата гимназия:

НЕ СМЕ ЗАГУБИЛИ ДУХ...

Същото ли е ПМГ „Никола Обрешков“ след тези две случки, които се случиха?

- Не.

.... не е същото?

- Не, не е същото. Мога да кажа, че ПМГ стана много по-сплотено като общност. Не че досега не е било, но сега на показ излиза тази сплотеност.

Много бивши възпитаници на училището, бивши учители, работили при нас, веднага се отзоваха и заедно с настоятелството на училището предложиха помощ кой с каквото може. Учениците ни също се организираха и веднага започнаха да търсят най-различни форми на финансиране и помощ за възстановяване на сградата, тъй като те действително много обичат своето училище и много им тежи, че в момента това училище няма собствена сграда.

Само за техника и оборудване колко пари ще ви трябва?

- Не мога да кажа точната сума, но мога да кажа, че всеки един кабинет беше обзаведен с мултимедия, компютър, камера за видеонаблюдение. В кабинетите ни в срутеного крило имаше отоплителни тела, маси, столове, принтери, учебни пособия, особено по биология и английски език. Все едно това ще стане ясно един ден, като влезем в училището за инвентаризация и сравним с инвентаризационната ни книга. Апетът ми е към всички с възможности и желание да помогнат: да посетят сайта на нашето училище на адрес: www.pmgkk.com. Там има

обръщение от името на цялото училище, на училищното настоятелство и банка сметка. Който има желание, може да подпомогне училището за бързото възстановяване на оборудването, тъй като, ако се намерят виновни за срутването, ще се използват суми по застраховки за покриване на материалните щети. Но средства за оборудването няма как да се намерят. Училището трябва да има своята ангажираност по проблема, не да чакаме наготово и да хленчим.

Трябва да се изправим и да посрещнем това предизвикателство

и да покажем, че работим в тази посока. Не е страшно, че сме паднали. Важното е да намерим сили да станем. И мисля, че имаме тези сили. Кураж ни дава и голямата отзивчивост на колеги от училища в общината, на различни институции, спомоществатели, на училищното настоятелство. Много са.

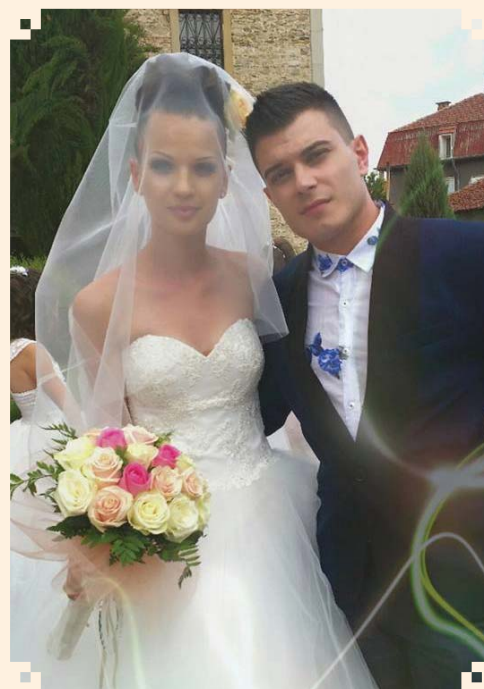
Питам пак: личен, морален, принципен, образователен, негов, родителски амбиции, какъв е проблемът с учителя Теодосий Теодосиев? Какво да кажем на хората? С една дума.

- С една дума, трудно. Но проблемът е комплексен. Ще се повтаря: не искам да вина нито родители, нито ученици. Напротив: всеки си търси правата и всеки е свободен да си отстоява правата. За което лично аз ги подкрепям, че казват на глас онова, което мислят, а не го крият по някакъв начин, под формата на анонимни сигнали, доноси или клевети. Напротив: за мен това са един изключително достойни хора, които в прав текст казват онова, което мислят и отстояват своята позиция и интересите на своите деца. Мисля, че това е нормалната позиция за всеки един родител. От друга страна господин

Теодосиев е човек с достатъчно богат професионален опит, за да може да изложи своите аргументи и да защити своята позиция. Надявам се всичко това да става честно и открито. Така, както беше честно и открито на срещата между двете страни. Да не става задкулисно, да не става с доноси, да не става с клевети, а всеки да изложи позицията си и в това да се намери нормалното разрешаване на конфликта. Защото този конфликт е роден в училището и единствено в училището може да се намери неговото разрешение. Колкото и да уважавам медиите, институциите - образователни и необразователни, и авторитетите. Този конфликт, който бе създаден, трябва да бъде разрешен със съгласие. И то убедено съгласие, и то от двете страни.

Вие сте и работодател на всички учители и на помощния персонал във вашето училище. В момента на национално ниво върви дебат за промени в Кодекса на труда и пенсионната реформа, в това число и в средното образование. Тряб-

Честито!

Голяма бяла радост споходи Пенка Баракова, видна готвачка в "Обществено хранене" на "Арсенал". Прекрасната и дъщеря Божена Баракова сключи граждански брак и отведе в далечен Лондон невероятен зет. Да е като по мед цялата работа, щастливи влюбени до края на дните си!

ва ли да има предел за учителската професия и има ли някаква т. нар. санитарна възраст, в която това трябва да се случи - учителят да бъде пенсиониран? Има дори и вицове по този въпрос.

- В момента в Кодекса на труда има едно такова положение, че за професори, доценти и хабилитирани лица, ако са навършили 65 години, работодателят може да прекрати по своя преценка тяхното трудово правоотношение. Тези хора работят със студенти, с хора над 18 години, при всички положения. Но в училище се обучават деца от 7 до 18 години. За мен и като учител, и като родител, и като човек,

не е нормално да има 70, 80-годишни учители в професията,

колкото и ценни да са те и колкото и богат опит, високи знания и професионализъм да имат. Просто има една дистанция между младите, енергични, често пъти буйни деца и онова, което един по-възрастен или улегнал човек може да понесе. Предпоставка за сериозен конфликт е, ако един 70-80-годишен учител влезе в първи, втори или 12-ти клас, който вече би могъл, не казвам, че е задължително, да има нормални, старчески, поведенчески особености.

Мисля, че не е много целесъобразно в образователната сфера да има много възрастни хора.

Колкото и богат опит да имат. Каквито и професионалисти да бъдат те. Те просто не могат да издържат на динамиката на младия човек.

Това е предизвикателство към законотворците. Синдикатите няма да решат този проблем.

- Те са тези, които могат да решат този проблем. Ние просто изпълняваме това, което е предписано по закон и наредби. За съжаление, българинът като че ли винаги реве, че редът и законът не се спазват, в момента обаче който и да е човек, който има успех, не спазва закона, бива толериран. Това е моето наблюдение. Ценността е успехът, но ценността не е трудът, благодарение на който човек е постигнал този успех. Защото

успехът е една голяма суета.

Той си има своите 3, 5 минути, една година слава. Но трудът, който полага, който и да е, не говорим само за образованието, е много по-ценен, отколкото онова видимо нещо в мига на цялата.

Деляна Бобева

Красимир Дамьянов, директор на Математическата гимназия:

НЕ СМЕ ЗАГУБИЛИ ДУХ, ВЪПРЕКИ ГОЛЯМОТО ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВО

Не е страшно, че сме паднали. Важното е да намерим сили да станем.

Трудно лято за математическата гимназия, г-н Дамьянов. Паднала сграда, очакване на нов протокол от техническата експертиза. Не очаквате чудеса през новата учебна година, нали? И какво да очакват на свой ред учениците ви?

- Такива чудеса няма да се случат. Най-вероятно няма да се случат. В протокола на строителния надзор би трябвало да се посочват причините и евентуално виновните за това, ако има такива, разбира се, относно създамата се ситуация: първо паднал един зид, а след това и част от корпус. В протокола на техническата експертиза ще се съдържат всички действия като предписания, които трябва да се направят. Но специалистите са тези, които ще кажат дали и в каква степен ще се укрепят сградата, кога ще започне нейното ново изграждане.

Явно ще се окажете директорът, който ще трябва да възражда училището, и то почти от основи. В пряк и в преносен смисъл. Ясно ли е на 15-ти септември къде ще учат учениците от ПМГ „Никола Обрешков“, които никак не са малко?

- Да, приемът ни е направен, напълнът на ученици към училището е изключително голям. Може би и защото колегите работят на високи обороти целогодишно. Започваме новата учебна година с 695 ученици, което не е никак малко. Имаме ученици от 5-ти до 12 клас. Имаме по 2 паралелки в 5, 6, 7 клас и по 4 паралелки от 8 до 12-ти клас. Предизвикателството за нас е изключително голямо, тъй като трябва да се осигури нормална учебна година, нормален учебен процес, както за учениците, така и за учителите. Към момента имаме среща с кмета на община Казанлък Галина Стоянова, която е изключително ангажирана с осигуряването на нормална учебна година, с министъра на образованието и науката проф. Танев, с началника на РИ на образованието Татяна Димитрова, с комисията, назначена по заповед на министъра за търсенето на оптимални варианти за настаняване на педагогическия персонал и на учениците в сградата, в която може да се води нормален учебен процес. В най-кратки срокове крайното решение за това ще бъде взето и това ще е със заповед на министъра, на най-високо ниво.

А ще бъде ли възможно ползването през новата учебна година на една част от сградата, тази по-старата?

- За съжаление, към момента никой нищо не може да

съвременните условия. Но не това е определящо. За училището е важен духът. А истинският дух на едно училище е духът на неговите ученици и учители. Ние не сме загубили дух. Вяр-

питанието и стойностите, на които се обучават учениците от техните учители.

Да сложим точка на една спекулация: имаше ли ученици в срутено

Красимир Дамьянов е филолог по образование, член на групата „Експерти за Казанлък“. Директор на световно известната математическа гимназия „Никола Обрешков“ в Казанлък. Училището, с 44-годишна история преди 20-тина дни влезе в историята с още един факт: при започнали ремонтни работи за изграждане на ново крило, което да се превърне в Национален център по природоматематически науки, се срути част от единия училищен корпус. Пострадали при инцидента нямаше, но предизвикателствата пред гимназията и бъдещия център за природоматематически науки, и пред местната власт станаха сериозни. За капак, седмица по-късно недоволни родители протестираха срещу написани слаби оценки от златния учител Теодосий Теодосиев на техните деца, обвинявайки го в неспазване на нормативните разпоредби при оценяването и в недобросъвестно отношение към част от учениците.

Последваха протести, медиен шум, но проблемите останаха. Междувременно, чаканата с нетърпение техническа експертиза за състоянието на рухналата част от сградата и за нужните мерки, назначена със заповед на РДНСК, не излезе със становище и срокът за такава експертиза се удължава с още седмица - до 14-ти юли. Назначава се и нова техническа експертна комисия, която да направи безпристрастна оценка на ситуацията. Предвид необходимостта от висок професионализъм, специфични познания по възстановителни дейности при бедствия и аварии, вземане на решения в кратки срокове, за участие в нея са поканени експерти - лица с пълна проектантска правоспособност по части „конструктивна“, „архитектура“ и „геология“, от Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране, Камарата на архитектите в България, Съюза на архитектите в България, Университета по архитектура, строителство и геодезия и Научноизследователския строителен институт.

За горещото лято и напрегнатата есен, която очаква колектива на гимназията и общинската управа, разговоряме с директора на ПМГ „Никола Обрешков“.

каже. Надявам се независимата комисия да прецени това, моите лични надежди са поне една част на сградата да може да се ползва. Но пак казвам, специалистите са онези, които ще кажат дали това е възможно или не. Докато експертите не кажат категорично дали тази сграда е безопасна и може да се ползва, никой не може да я използва.

но, тежко е това изпитание, което ни се случи. Въпреки всичко, ние се съсредоточаваме върху нашата пряка работа и дори завършихме годината нормално за всички ученици. С документацията също приключихме нормално, за което изключително много благодарна на колегите от Хуманитарната гимназия и ОУ „Мати България“, че реагираха светкавично и буквално за минути ни при-

крило по време на първото падане?

- В момента, в който падна зидът на едно хранилище и един склад, в сградата действително имаше ученици. Те бяха евакуирани по най-бързия начин лично от мен и от помощник-директора госпожа Гергана Камбурова. Това стана около 12,40 - 12,45. Тези ученици, които бяха много по-отдалечени, даже не разбраха изобщо какво се е случило, въпреки това и те бяха евакуирани. Никой не беше допуснат по-нататък в сградата, въпреки че към него момент се търсеха крепящи елементи за укрепването ѝ. Около 15,20 часа същия ден обаче се разбра, че не могат да се предприемат укрепителни действия, защото сградата се пропука и с оглед на това да не бъде застрашен животът на нито един строител, всички бяха изведени извън строителната площадка и извън сградата на училището, в т.ч. и непедагогическия персонал на гимназията. Към момента на голямото струтване нямаше нито един човек в сградата. Повтарям го пак: животът и здравето на нито едно дете не са били застрашени - така, както, за съжаление, се появяха и спекулации. През годината, и това е документирано, правим много учебни евакуации. Без никаква паника, буквално между половин и една минута всички бяха евакуирани: ученици, учители, всички. Това е истината.

Вие имате ли отговор на въпроса кой е виновен, всъщност, за случилото се?

- Чисто човешки, не съм специалист, не мога да кажа, но според мен натрупването на малки грешки отстрана на проектант, отстрана на строител, но не искам да обвинявам никого. Това е мое мнение на неспециалист, който категорично нищо не разбира от такива дейности. Експертите ще изяснят всичко. Но може би натрупването на такива малки грешки доведоха до голямата беля.

И другата голяма тема около ПМГ тези дни: недоволните родители от написаните оценки отстрана на физика, златният учител, Мъжът на годината - Теодосий Теодосиев, на някои ученици в училището. Как ще решите този казус?

- В момента, в който разбрах какво изискват родителите от г-н Теодосиев, какви сигнали са подготвени срещу него до други институции, не до училището, инициирах среща между двете страни: господин Теодосиев, родители и ученици. Проведохме над 2 часа среща, конфликтът е роден в училището и ще бъде разрешен в училището. Мисля, че постигнахме относнително съгласие да не бъдат засегнати по никакъв начин интересите на учениците и в същото време да не бъдат нарушени авторитетът и достойнството на г-н Теодосиев. Мисля, че в рамките на организацията на следващата учебна година предпоставки за такъв конфликт няма да има.

Това означава ли, че г-н Теодосиев няма да препопада повече в гимназията?

- Не. В никакъв случай не означава това. Никой не е предприел никакви действия срещу господин Теодосиев, срещу неговия авторитет, срещу неговото име, срещу неговата дейност като учител. Просто конфликтът ще бъде разрешен. На тези класове, от които са тези ученици, ще преподава друг учител и той ще ги оценява спрямо заложените стандарти в българското образование за оценяване. Какви ще са оценките, не мога да кажа, защото това зависи преди всичко от труда на учениците и на учителя.

Продължава на стр. 6

Чуха се много песимистични гласове по отношение на гимназията след срутването. Много метафори бяха направени. Вие лично притеснявате ли се, че това срутване ще се отрази на имиджа на гимназията?

- Доколкото усещам настроенията на колегите, едно училище не се състои от неговата сграда и материална база. Важна е, разбира се, базата, особено в

еха цялото училище. Така че - не сме загубили дух. Колкото и да е голямо предизвикателството и изпитанието. Работим качествено от гледна точка на обучителния процес и от гледна точка на администрацията. Заплатите се изплащаха в срок, преписките от и за училището вървят нормално. Просто се стараем да работим нормално. Истинското училище е духът, който се гради в него и въз-

МЕРИ ПИКФОРД

Любимката на Америка, легендата на нямото кино с два Оскара

Гладис Луиза Смит е рожденото име на актрисата, дъщеря на бедни емигранти – ирландци. Има брат и сестра, те също стават актьори. Баща им Джон Смит пиел много и умира рано. Майката – Шарлота Хенеси, била шивачка. Театърът станал истинско спасение за осиротялото семейство. По онова време на мода били семейните мелодрами с участието на деца.

Ранна кариера в театъра. За да изкарва допълнително, госпожа Смит, заедно с децата си, започнала да играе в местния театър. Нещата потръгнали, особено с Мери! Макар и 5-годишна, тя не се притеснявала от сцената, актьорите я обичали. Тъй като не умеела да чете, бързо и на слух запомняла ролите си. Трупата пътувала по градове и села в студени и мръсни вагони, но Мери изтъргпявала всичко. Получавала по 5 долара на седмица. На 6 години сама отишла при режисьора и поискала за себе си главната роля. Дали ѝ я. Дебютира на сцена в постановката „Сребърният крал“.

Мери Пикфорд. Когато е на 13, самоуверената и амбициозна Гладис получава от режисьора Дейвид Беласко роля в пиесата „Уорън от Вирджиния“, играна 380 пъти, и хонорар от 25 долара на седмица.

По негово настояване тя приема псевдонима Мери Пикфорд. Чувайки, че в кино дават по-високи хонорари, през 1909 г. Мери отива в студията „Байограф“ и моли режисьора Дейвид Грифит да я вземе на работа като статистка. Той ѝ дава роля в „Самотната вила“, първият ѝ филм – 8-минутен, хронометражен. Плащат ѝ по 5 долара на ден, но след скандал тя иска 10 и ги получава. Ранните ѝ филми носят на киностудията солидни печалби.

Магията на кино. Почитателите ѝ се сърдели затова, че вместо театралната сцена, предпочела глупавите скачащи картинки в кино. Но Мери Пикфорд била от първите актриси, които знаели, че в скачащите картинки има невероятен потенциал.

Само през 1909 г. актрисата се снимала в над 50 филма. По това време кинопроизводството ставало бързо – филмите траели не повече от 12 мин., заемали само една кинолента и често се снимали без сценарии. Нямали и субтитри.

Скоро Грифит мести тропата си от Ню Йорк в Лос Анджелис.

За още по-високи хонорари. Колкото повече нараствала популярността на актрисата, толкова по-високи хонорари тя искала. В Лютиерът от Кремена, режисиран също от Грифит, ѝ партнира младият Оуен Мур. През 1910 г. Мери се омъжва за Мур, напуска Грифит и се мести в друга киностудия, където снима 30 филма за по 175 долара на седмица. После развала контракта и се мести в друга компания, получавай-

ки по 225 долара на седмица. Филмите с нейно участие се нията му „Феймъс плейърс“. Само през 1914 г. той я снима

Знаменитата кино- и театрална актриса от канадски произход Мери Пикфорд е първата мегазвезда на Холивуд. Родена е през 1892 г. в Торонто. Снимала се е в 250 филма, с огромен касов успех повече от 20 години. Първата милионерка в артистичния свят. Нейно амплуа са детските роли, дори след като навършва 30 г. Носителка е на два Оскара – за „Кокетката“ /1929/ и за цялостна кариера /1976/. Терминът „стар систем“ е измислен заради нея. В списъка на най-големите актриси на всички времена е на 24-то място. На 40 г. престава да се снима, посвещава се на филмовия бизнес. Умира през 1979 г.

На великата Мери Пикфорд бе посветен 27-ят Международен кинофестивал в Италия през 2008 г.

разпространявали нелегално из цяла Европа, което носело големи печалби – и на нея, и на студентите. Това превръща Пикфорд в звезда от световна величина. През 1912 г. актрисата отново се връща при Грифит и вече е първата актриса с по-висок статут от другите актьори на „Байограф“ – тя поставя собствени условия за филмите и хонорарите си.

Златните къдрици. Образът ѝ бързо се превръща в култов за нямото кино. Мило и нежно момиче с руси къдрици и детски очи омайвало публиката с непринуденост и удивителен талант. Златните ѝ къдрици никога не загубвали своя блясък.

Външността ѝ идеално подхождала за ролите на нещастни сирачета и бедни момичета. Мери, с ръст 1 м 54 см, играела детски роли дори на 30 – „Бедната малка богаташка“, „Малката американка“, „Ребека от фермата „Санбрук““. Влагала в тях цялото си сърце и душа, предизвиквайки в публиката съчувствие и симпатии. Освен това, умеела да изяви емоциите си с поглед, а не с жестове.

„Системата на звездите“. Извън снимачната площадка обаче съвсем не била безпомощна като героините си. Отличавала се с редки делови качества и твърдост. На практика сама правела филмите си: подбирала режисьори и снимачни експерти, контролирала изпълнението на всеки детайл. На 24 г. Пикфорд е не само милионерка, но и прима на Холивуд.

През следващите години работи с Адолф Зукор и компа-

ни в 7 пълнометражни филма и в мелодрамата „Тес от Страната на бурите“. Пресата съветвала зрителите да заемат по-рано местата си, когато се прожектирали филми с нейно участие. През 1916 г. тя подписва със Зукор договор за 10 000 долара на седмица плюс еднократна премия от 30 000 и солиден дял от печалбите. За да си компенсира хонорарите, които ѝ плаща, Зукор кара собствениците на кинотеатри да подписват предварителни договори за филмите, които ще излъчват. За всеки нов филм с Пикфорд се заплащала премия. От страх – почитателите на актрисата да не се ориентират към други театри, собствениците приемали тази силова политика. Така официално се ражда „стар систем“ – системата на звездите, в основата на която е Мери Пикфорд. За 4 години тя се появява в над 20 филма и се превръща в обект на фанатично обожание.

Супердвойката на ранния Холивуд. Актрисата обаче не била щастлива заради скандалите и пиянството на мъжа си. Веднъж сватбата на пикник Мери трябвало да мине по една тънка греда над бързата река, но Оуен не пожелал да ѝ помогне. Сकोчил друг мъж, грабнал я на ръце и я пренесъл на другия бряг. Това бил Дъглас Феърбанк, актьор с роли на юнви красавици, разбойници и каубои. Той бил женен. Имал странични връзки, но романът с Пикфорд не приключил на никои друг. В нея се събудила истинската жена. Всички им се

възхищавали. През 1920 г. си разменили сватбени пръстени и се отправили на триумфално пътешествие по европейските столици. Снимали „Целувката на Мери Пикфорд“. Печелели много, купили си имение близо до Лос Анджелис, което, сливайки имената си, нарекли Пикфеър. На приемите им се събирал цветът на обществото. През 1927 г. те станали първите артисти, оставили отпечатък от дланите си върху циментната плоча пред входа на Grauman's Chinese Theatre. Пикфорд била вече цяла индустрия, знаела всичко за бизнеса. Като мерило използвала финансовите успехи на Чарли Чаплин. През 1919 г. заедно с Грифит, Чаплин и Феърбанк създават „Юнайтед артистс корпорейшън“. Мери се превърнала в една от най-влиятелните жени, работили някога в кино. Щастие на краля и кралицата на Холивуд продължило 10 години. Дошло времето на отчуждението и изневерите, разделили се през 1936 г. Дъглас се оженил отново, пропил се и след три години починал. Мери се омъжила за своя любим Чарлз „Бъди“ Роджърс, също актьор, с когото основават две деца.

Краят на нямото кино. За да се отърве от момичешкия си екранен образ, тя заменила прочутите си къдрици с къса прическа. На събитията присъствали и журналисти, снимките заели първите страници на вестниците.

Великото нямото кино заминало в историята. Мери не можела вече да играе своите млади и наивни героини, но красотата и загадъчното ѝ изражение привличали публиката и нейните по-улегнали роли продължавали известно време да носят печалби. За ролята си в „Кокетката“/1929/ филмовата легенда получава „Оскар“. По ирония на съдбата най-голямата звезда на нямото кино е първата актриса, която по-

лучава „Оскар“ за говорещ филм.

Въпреки старанието ѝ да бъде в крак с времето, звуковото кино ѝ било странно. Тя се снимала в още няколко филма, но без голям успех. Последният озвучен филм, в който играе, е „Секрети“ /1933/. Повече никога не се снимала в кино, главоломната ѝ кариера приключила.

Обществената ѝ дейност. Мери Пикфорд имала безграничното доверие на публиката, затова многократно участвала в благотворителни акции. По време на Първата световна война, заедно с Феърбанк и Чаплин, призовавала гражданите да си купят облигации от военния заем. Изявите им били за финансиране на военните нужди. През 1927 г. е сред 36-та основатели на Американската академия за филмови изкуства и науки. През 1944 г. става председател на женския отдел на основания от Рузвелт Национален фонд за борба с полиомиелита, посещава болни деца. Заедно с Ч. Роджърс и М. Бойд основават през 1948 г. телерадиокомпанията „Пикфорд-Роджърс-Бойд“. Продължавала да е един от най-продуктивните продуценти в Холивуд. Съвместно с У. Дисни, О. Уелсън, Ч. Чаплин и др. основава Обединението на независимите кинопродуценти, функционирало до 1958 г.

Вторият Оскар. През 1935 г. Пикфорд купува дяловете на партньорите си в „Юнайтед артистс“, след което продава компанията за солидна сума. До края на живота си остава в „Пикфеър“ – с огромно влияние върху Холивуд и целия свят. През 1976 г. Филмовата академия ѝ присъжда втори „Оскар“ – за цялостен принос. Удостоавят я и със звезда на Холивудската Алея на славата. Правителството на Канада удовлетворило молбата на великата си сънародничка и възстановило гражданството ѝ. Успялата като никога друга жена Мери Пикфорд има-

ла осигурен, но затворен живот. Приемала само няколко подобрани приятели. Общувала с външния свят по телефона, без да излиза от спалнята. Всичко останало в миналото: и славата, и преклонението на зрителите, и титлата ѝ „Любимката на Америка“. Обожаваната от милиони филмовата кралица умира на 87 г. от кръвоизлив в мозъка през 1979 г.

Мария Рашкова

За връзка с редакторите на „Трибуна Арсенал“:
Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg
Диана Рамналиева: 0882 98 70 14, e-mail: diana_ramnalieva@abv.bg
Мария Рашкова: 0882 98 70 12; Първолетта Петкова: 5 74 55